

[Helge von Rosen.]

længe haft den fulde offentlighed. England fik den i 1967, og det er vist den almindelige tendens rundt omkring. Det er dog værd at bemærke, at i USA er ganske vist de allerstørste selskaber, dem under føderal-lovgivning, regnskabsoffentlige, men så vidt jeg er orienteret, er de mindre, under statslig lovgivning, det ikke overalt. I Tyskland er de store selskaber, aktieselskaberne, regnskabsoffentlige, men GmbH'erne er det ikke. Jeg har undret mig over, at den danske kommission og det danske udvalg tilsyneladende er kommet ret smertefuldt til løsningen med fuld offentlighed. Bl. a. for vore mange private selskaber, som lever af at distribuere importerede varer, har det almindeligvis været anset for meget vigtigt ikke at give de udenlandske leverandørkoncerner regnskabsmæssigt indseende i deres forhold. Der er jo, som alle har bemærket, en tendens til, at især tyske og amerikanske koncerner vil overtage distributionen af deres varer også her i landet. Jeg skal også pege på, at man med henblik på at begrænse aktiviteten hos de såkaldte boligspekulanter har ment at måtte lukke for den frie adgang til at få tegninger og den slags vedrørende andre folks huse udleveret hos byggemyndighederne. Ved private selskaber kunne samme hensyn gøres gældende. Der er en betydelig interesse for at foretage, hvad man kan kalde selskabsslagtning. Jeg mener selv, at selskabsslagtning også kan anskues som nyttig ligesom f. eks. skibsophugning, og jeg er derfor ikke utilbøjelig til fra denne specielle synsvinkel at se positivt på fuld regnskabsoffentlighed. Men jeg kan ikke lide, at spørgsmålet forenkles, og håber, at det vil blive indgående overvejet som et led i de nordiske aktieselskabslovsforhandlinger, også specielt for Danmark.

Jeg skal ikke komme ind på forslaget om regnskabsspecificationer; det danske udvalgs udkast til brug for de fælles nordiske forhandlinger indeholder så vidtgående specificationskrav, at de må kunne tilfredsstillende selv den mest radikalt indstillede.

Det radikale venstre er ikke uden sympati for de tanker om offentlighedens og de ansattes interesse i at få et vist indseende i regnskaberne for alle selskaber med begrænset ansvar, de tanker der ligger bag for-

slaget, så vidt jeg kan se, men partiet kan altså ikke medvirke til denne foregribelse af de fælles nordiske aktiviteter på dette felt.

Sigsgaard: Forslaget betyder jo, hvis det gennemføres, afslutningen på noget af hemmelighedskræmmeriet omkring aktieselskaberne, og det vil selvfølgelig være udmærket. Men der har været foreslået og talt om ændringer af denne lov før; den har været forældet, faktisk siden den blev vedtaget, og ikke engang socialdemokratiske regeringer har villet gå ind for forslag som dette; derfor er det selvfølgelig særlig glædeligt at høre, at socialdemokratiet åbenbart har skiftet politik på dette punkt og nu uden forbehold kan gå ind for forslaget, som her er fremsat. Tankerne i forslaget har jo været fremme flere gange før her i tinget uden at vinde socialdemokratisk tilslutning. Men på den baggrund, at det altså tidligere har været umuligt at få et sådant forslag gennemført, er det selvfølgelig ikke overraskende, at den borgerlige regering og de borgerlige partier går imod forslaget. De ser det jo i endnu højere grad som deres opgave at beskytte aktionærinteresserne, og at det så selvfølgelig sker på bekostning af andre samfundsgruppers og hele samfundets interesser er en anden sag.

Uden automatisk at insistere på, at en revision nødvendigvis skal omfatte hele loven, så vil jeg alligevel sige, at forslaget her er meget begrænset og noget utilstrækkeligt. Men jeg er altså ikke enig med dem, der som sædvanlig bruger dette, at der på et eller andet tidspunkt kommer et forslag til en samlet reform, som en undskyldning for ikke at realitetsbehandle forslag, der kommer frem her i salen. Det er et meget gammelt trick, tør jeg næsten sige. Man møder det mange gange hvert eneste år her i folketinget, at udmærkede forslag afvises med henvisning til, at der sidder et udvalg eller en kommission og arbejder osv. Det er jeg altså ikke enig i.

Skulle det utrolige, trods bemærkningerne her i salen, ske, at forslaget her bliver realitetsbehandlet i udvalget og ikke som sædvanlig syltet, så vil jeg bede om, at man overvejer visse forbedringer, og i hvert fald vil jeg bede forslagsstillerne om at gøre det. Motivet for forslaget er, at offentlig-